

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและการดำเนินการทางวินัยกับอธิการบดี
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖ (๓.๑๖)/๑๗๐๗๓ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๒ รองศาสตราจารย์บุญยัติ สุขศรีงาม ซึ่งมีสถานภาพเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีในช่วงเวลาดังกล่าว ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี แต่ต่อมาได้ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตในโครงการจัดการศึกษาของครุฑปกครองส่วนท้องถิ่น บริหารงานไม่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล และก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว และมีมติในการประชุมครั้งที่ พิเศษ (๗)/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ ให้ถอดถอนรองศาสตราจารย์บุญยัติฯ ออกจาก ตำแหน่งอธิการบดี โดยไม่มีการนำเสนอโปรดเกล้าฯ ถอดถอนแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามแนวปฏิบัติ ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ต่อมาเมื่อการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้น ปรากฏว่าข้อร้องเรียนกล่าวหา รองศาสตราจารย์บุญยัติฯ มีมูลความผิดทางวินัย รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณีในขณะนั้น (ศาสตราจารย์ ดร. สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ) จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สืบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อดำเนินการสอบสวนกรณีดังกล่าวตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยคณะกรรมการสอบสวนได้เชิญรองศาสตราจารย์บุญยัติฯ มารับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แต่รองศาสตราจารย์บุญยัติฯ ปฏิเสธไม่เข้ารับฟังการแจ้งพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยอ้างว่า การถอดถอนตนจากตำแหน่งอธิการบดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อยังไม่มีมติโปรดเกล้าฯ ถอดถอนตนออกจากตำแหน่งอธิการบดี ในทางกฎหมายต้องถือว่า ตนยังดำรงตำแหน่งอธิการบดีอยู่ และผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอธิการบดีได้ คือเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเท่านั้น

คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนจนเสร็จสิ้นแล้วมีมติว่า รองศาสตราจารย์บุญยัติฯ กระทำความผิดจริงตามที่ถูกร้องเรียน รักษาราชการแทนอธิการบดี โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยจึงมีคำสั่งลงโทษไล่อรองศาสตราจารย์บุญยัติฯ ออกจาก ราชการ โดยได้แจ้งคำสั่งลงโทษดังกล่าวให้รองศาสตราจารย์บุญยัติฯ ทราบหลายครั้ง ครั้งที่หนึ่ง มีผู้รับแทน เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ครั้งที่สองส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

และครั้งที่สามส่งให้กับรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ แต่รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ กลับปฏิเสธไม่รับแจ้งคำสั่งทุกครั้ง ต่อมารองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.อ. ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ โดยอ้างว่าไม่เคยได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี พร้อมกับระบุว่า กระบวนการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่มีอำนาจ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงขอหารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในสามประเด็น ดังนี้

๑. การที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมีมติให้ถอดถอนรองศาสตราจารย์บัญญัติ สุขศรีงาม จากตำแหน่งอธิการบดี โดยมีได้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง โดยเทียบเคียงตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสรีที่ ๑๐๕๓/๒๕๕๕ จะมีผลทำให้รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีแล้วหรือไม่ อย่างไร

๒. หากรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ยังไม่พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีด้วยเหตุที่ยังไม่มีการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง การตั้งคณะกรรมการสอบสวนควรเป็นอำนาจของเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๓๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ อย่างไร

๓. หากมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีดังกล่าว มีผลเป็นการถอดถอนรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ออกจากตำแหน่งอธิการบดีแล้ว การที่รักษาราชการแทนอธิการบดีในขณะนั้น (ศาสตราจารย์ ดร. สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ) มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ตามคำสั่งที่ ๑๗๙๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ถือเป็นการดำเนินการทางวินัยโดยชอบตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้วหรือไม่ อย่างไร

อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ได้ยื่นฟ้องสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีต่อศาลปกครอง กรณีที่มีคำสั่งถอดถอนตนออกจากตำแหน่งอธิการบดี เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๐/๒๕๕๔ โดยขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณา

ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖ (๓.๑๖)/๑๗๕๓๕ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ขอหารือเพิ่มเติมว่า หากการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีโดยรักษาราชการแทนอธิการบดีดำเนินการทางวินัยแก่รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีก็ต้องมีการดำเนินการทางวินัยแก่รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ใหม่อีกครั้ง แต่เนื่องจากรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ได้เกษียณอายุราชการแล้วเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ การดำเนินการทางวินัยแก่รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ใหม่ยังดำเนินการได้หรือไม่ กล่าวคือ จะขัดต่อมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งพ้นจากราชการไปแล้วอันมิใช่เพราะเหตุตาย อาจถูกดำเนินการทางวินัยได้หากมีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตั้งแต่ก่อนพ้นจากราชการ แต่ต้องดำเนินการทางวินัยภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากราชการ หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมีมติให้ถอดถอนรองศาสตราจารย์บัญญัติ สุขศรีงาม จากตำแหน่งอธิการบดี โดยมีได้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ถอดถอนจากตำแหน่ง จะมีผลทำให้รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีแล้วหรือไม่ อย่างไร เห็นว่า มาตรา ๓๐ วรรคสอง^๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดให้อธิการบดีอาจพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระได้เมื่อตาย ลาออก สภามหาวิทยาลัยให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทิน หรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ เมื่อข้อเท็จจริงในกรณีนี้ปรากฏว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีในการประชุมครั้งที่พิเศษ (๗)/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ ได้มีมติให้ถอดถอนรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ออกจากตำแหน่งอธิการบดี และต่อมาสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีได้มีคำสั่ง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ ๑๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เรื่อง ถอดถอนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ ดังนั้น รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ จึงพ้นจากตำแหน่งอธิการบดีนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมีมติให้ออกจากตำแหน่ง คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ส่วนกรณีที่มาตรา ๑๘ (๘)^๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ในการพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอนอธิการบดีนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อสภามหาวิทยาลัยได้มีมติให้ถอดถอน

^๑ มาตรา ๓๐ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระหนึ่ง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภามหาวิทยาลัยให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทิน หรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๑๘ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๘) พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

ฯลฯ

ฯลฯ

อธิการบดีแล้ว ตามบทบัญญัติดังกล่าวสภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ต้องดำเนินการเสนอการถอดถอนอธิการบดีนั้นเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ต่อไป

ประเด็นที่สอง หากรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ยังไม่พ้นจากตำแหน่งอธิการบดี การตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนทางวินัยในกรณีดังกล่าวควรเป็นอำนาจของเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะผู้บังคับบัญชาหรือไม่ อย่างไร เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ได้พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีได้มีมติให้ออกจากตำแหน่ง กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้อีก

ประเด็นที่สาม หากมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมีผลเป็นการถอดถอนรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ออกจากตำแหน่งอธิการบดี การออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งที่ ๑๗๙๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ถือเป็นการดำเนินการทางวินัยโดยชอบตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ อย่างไร เห็นว่า มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง^๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และข้อ ๖ วรรคหนึ่ง^๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวไว้ในลักษณะเดียวกัน ซึ่งเมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ได้พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมีมติให้ออกจากตำแหน่ง ตั้งแต่วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ และรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ยังคงรับราชการในฐานะข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีต่อมาจนกระทั่งเกษียณอายุราชการเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ การดำเนินการทางวินัยแก่รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ จึงต้องปฏิบัติตาม มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาฯ ประกอบกับ

^๓มาตรา ๔๙ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำความผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. กำหนดจะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ข้อ ๖ เมื่อข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำความผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. กำหนดจะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีในเรื่องดังกล่าว ดังนั้น เมื่อรักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีในขณะนั้น (ศาสตราจารย์ ดร. สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ) ในฐานะผู้บังคับบัญชาได้ออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ ๑๗๙๙/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีที่รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีดังกล่าวจึงเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๔๙^๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาฯ แล้ว

ประเด็นที่สี่ หากการดำเนินการทางวินัยกับรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ เป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และต้องดำเนินการทางวินัยใหม่ แต่เนื่องจากรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ได้เกษียณอายุราชการเกินกำหนดระยะเวลาหนึ่งปีแล้ว กรณีดังกล่าวจะสามารถดำเนินการทางวินัยกับรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ได้หรือไม่ อย่างไร เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่สามแล้วว่าการดำเนินการทางวินัยกับรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ โดยการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาฯ แล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้อีก

(นายอัชพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๕๕

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น